

אמרי שפר אוסף "רמא"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אדם נולד וירד לעוה"ז מוכיח כי "האדם לעמל יולד" (איוב ה'), 'לעמל' ר"ת ללמוד על מנת לעשות, היינו לקיים תלמודו.

אומר הגר"א המילה ונתנו נקראת מימין לשמאל ומשמאל לימין באותו מובן, ללמד אותנו שפעמים הנותן יצטרך לפעמים שיתנו לו, ולכן יש להקדים ולתת "והלך לפניך צדקך" – בטרם יסוב הגלגל על בניך.

אין מזכירים ביום שישי ערב שבת "על הניסים" לא בתפילה ולא בברכת המזון (שו"ע תרצז א, משנ"ב תרפח ס"ק יז), והטעם: משום שזמנו בט"ו ורק משום גזירה קוראים את המגילה ביום שישי (משנ"ב שם).

אמרו חז"ל (קידושין מ'): גדול תלמוד שמביא לידי מעשה, ומפרש ה"צמח צדיק": גדול תלמוד – מתי? אם זה מביא לידי מעשה.

אם שלח לחברו שייתן עבורו מתנות לאביונים וביקשו שייתן הכסף משלו ואחר פורים ישלם לו, יצא (מועדי הגר"ח)

אסור לאכול ולשתות קודם שיקרא את המגילה, בין בלילה ובין ביום. ואפילו מי ששמע את המגילה בלילה, כשמגיע היום - אסור לו לאכול ולשתות עד שישמע קריאת המגילה ביום. ואיסור זה הוא אפילו באכילה ושתיה של מצווה, כסעודת פורים (רמ"א סו"ס תרצ"ב, ומ"ב סקי"ד וסקט"ו). גם לנשים אסור לאכול ולשתות קודם שמיעת המגילה, ואסורות במלאכה לפני הקריאה.

אף במוסף אומרים "על הניסים", אף על פי שאינו בא בשביל פורים, שהרי כשחל פורים ביום חול אין בו מוסף אך על פי כן אומרים "על הניסים" במוסף והטעם: לפי שהיום הוא יום שנתחייב בתפילת מוסף ובכל תפילה צריך להודות.

אתה לא צריך להיות איש גדול כדי לעשות דברים טובים, אתה צריך לעשות דברים טובים כדי להיות איש גדול.

בדרך צחות אומרים: בפסח אדם נפרד מהלחם האהוב עליו, בשבועות אדם נפרד ממיטתו, ביום כיפור מכל ענייניו הגשמיים, בסוכות מביתו, אך בפורים לפעמים אדם נפרד מדעתו...

ביום הפורים כל הפושט יד למלכו של עולם, בתפילות ובתחנונים – נותנים לו!

בליל פורים נכנסים לבית הכנסת בבגדי שבת ויום טוב. והוא זכר למה שנאמר: "ותלבש אסתר מלכות", וכן "ומרדכי יצא בלבוש מלכות". ואומרים מזמור "על אילת השחר" לפני תפילת ערבית שהוא מענין היום. ואומרים "על הנסים" בתפילת ערבית. ואפילו אם הקדימו להתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים.

במלאכת החינוך קל מאוד להחליט שבפלוני חבל להשקיע, או כי די במה שאנו משקיעים, אבל אנו חייבים להתחיל לחשוב כיהלומנים; בכל יהודי יש חלק א-לוקה ממעל, יש נשמה, יש ייחודיות. אמנם לעתים העטיפה מזוהמת, אבל אם נהיה מוכנים להשקיע, נגלה בסוף את האור.

במניין מעורב אשכנזים וספרדים, אשכנזים מברכים שהחיינו על קריאת המגילה בבוקר וספרדים לא מברכים, לא יענה הספרדי אמן על ברכת שהחיינו שזה הפסק בין ברכת על מקרא מגילה לקריאה. ובדיעבד לא הפסיד כיון שסו"ס זה חשוב מעניין הברכה.

ב'נתיבות שלום' כתב, כי ישנם אלו שליבם מתעורר בכל שבת ויו"ט, אך יש כאלו הזקוקים ליומיים של שבת וחג יחד, ויש כאלו שגם יומיים עדיין לא מספיקים להשאיר בהם רושם של קדושה, אך כאשר חלים שלושה ימי חג כפורים המשולש, בוודאי גם הם יכולים להתעורר ולהתעלות.

בעניין החגים, אם מרגישים התעלות או לא, אין זה אומר מה המצב האמיתי. אם נוהגים כמו שרבותינו הק' לימדונו, ודאי שמתעלים. לא יתכן אחרת, יתכן שלא מרגישים, אך אין זו מצוה או חובה להרגיש זאת. העיקר הוא שקיימת השפעה.

בפורים הטוב שבאדם נחשף במלוא הדרו ותפארתו והחכמה היא להמשיך את זה לכל ימי השנה.

ברכת איש לרעהו בחג הפורים מעלה את כל התפילות (טיב המועדים – פורים. משתה היין)

בתפילת שחרית אנו אומרים בכל יום בברכת המאורות: "בורא רפואות נורא תהילות אדון הנפלאות". ולכאורה יש לדקדק מה הקשר ומה השייכות בין שלש מעלות אלו של הקב"ה שנאמרו כאחד, בפרט לגבי הנפלאות האמורות אצל בריאת הרפואה?! ... "במצב הנוכחי החיסון הוא בבחינת 'אדון הנפלאות', שהרי זהו פלא עצום איך הצליחו להכין את החיסון במהירות גדולה שכזו, לעומת חיסונים אחרים שיוצרו למניעת מחלות אחרות וזמן הכנתם ארך לפחות כמה שנים, כידוע"....

גדול אחד אמר פעם, לפנים בישראל לא היה אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, ואילו כיום אין אדם עושה מצוה אלא אם כן נכנס בו רוח חכמה....

גדולי הדורות הכריזו על מידת העצבות כפגם יסודי במידת האמונה והביטחון. העצבות נובעת מכפירה, כאילו האדם קורא תגר חלילה כלפי שמיא על שאין העניינים מתנהלים כפי שקיווה וביקש שיתנהלו. וכי מהיכן ירהיב עוז בנפשו אדם קרוץ-מחומר, לקבוע מה טוב ומה רע בעבורו?